

L'INTENT D'ACONSEGUIR UN FILL ALBÍ DE FLOQUET HA FRACASSAT SEMPRE

¡Volem un fill blanc teu!

Al zoo de Barcelona, a més de preocupar el manteniment dels animals, capfica també la descendència de Floquet de neu, l'únic goril·la albí existent al món i tot un símbol de la ciutat olímpica.

Carme Gibert

Té la pell blanca, és baix i ventrellut i es mou per la gàbia amb l'orgull del qui sap que és admirat, fotografiat i saludat per un milió de persones cada any. Ell, el Floquet de Neu, s'ha convertit, des que va arribar a Barcelona el 1966 procedent de la Selva del riu Muni, en tot un símbol identificador de la ciutat. És lògic, es tracta de l'únic goril·la albí conegut fins ara arreu del món, i això el fa diferent a tota la resta d'individus de la seva espècie. Li agrada mandrejar a l'ombra (els seus ulls blaus no suporten el sol) i menjar plàtans d'esquena a l'etern grup de turistes que intenten inútilment fer-lo moure.

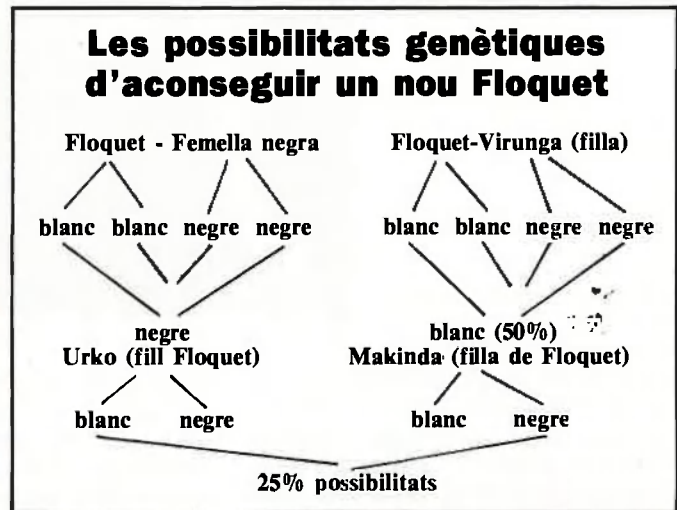
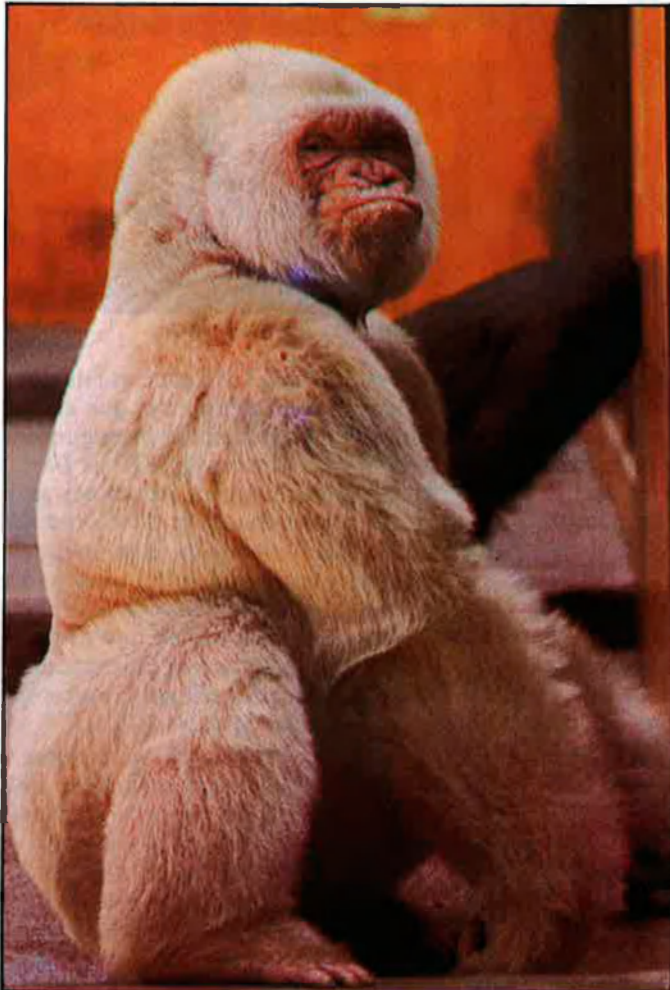
Ell és l'amo i senyor de tota la gàbia, on conviu amb quatre femelles: la Nden-

que, la Yuma, la Bimvilli i la Virunga, la seva filla. De totes, té especial predilecció per la Virunga, la seva filla. Poc es deu imaginar com n'estan de contents els veterinaris i biòlegs del Zoo de Barcelona, d'aquesta tendència incestuosa envers la seva filla. És evident: les possibilitats d'aconseguir un nou goril·la albí augmenten un cinquanta per cent si el Floquet prefereix una femella amb els cromosomes de pèl blanc i de pèl negre. I una femella amb aquests cromosomes només pot ser la seva filla.

Fa dos anys, la preocupació dels veterinaris per la descendència albina del Floquet de Neu era molt més gran. Va ser aleshores quan es va adormir el goril·la blanc per fer una extracció artificial de semen. La idea era crear un banc de semen del Floquet per tal de poder aconseguir un individu albí posteriorment a la seva *mort sexual*.

Però l'operació va ser un fracàs estrepitos: No es va aconseguir ni una sola gota de semen del goril·la i, a més, els uròlegs de l'Hospital de Sant Pau i els veterinaris del Zoo van poder comprovar, estranyadíssims, com el penis en erecció d'un goril·la de cent vuitanta quilos no arribava als tres centímetres de llargada. Adormir el Floquet només va ser útil per poder-li fer una revisió general del seu estat de salut i comprovar, això sí, que es trobava en un estat de salut envejable.

La llargada dels atributs del Floquet de Neu no ha estat cap problema per a les seves relacions sexuals. De fet, és el goril·la més prolífic conegut fins el moment: Ha tingut divuit fills, dels quals viuen sis: l'Urko, un exemplar bellíssim i estilitzat que no s'assembla gens al seu pare; el Bindung, la Makinda, la Ntao, la Kena i la Virunga. Els veterinaris del Zoològic no tenen previst tornar a intentar extreure semen artificialment del Floquet. L'èxit no sembla gens probable i anestesiar un animal tan gros no és aconsellable. D'altra banda, el goril·la blanc és un mascle que encara està en edat re-

Floquet pot jubilar-se tranquil·lament, perquè l'encreuament dels seus fills podria donar-ne un d'albí.

productora, i en té per a ben bé deu anys més. Si no pogués ser pare d'una cria blanca, podria jubilar-se tranquil perquè l'encreuament de fills amb filles seues podria donar un goril·la albí. Encara que tots els seus fills siguin negres, tots són portadors del caràcter genètic de l'albinisme.

L'Urko i la Makinda, per exemple, viuen junts de fa molt de temps i tots dos estan pròxims a la pubertat. Ells podrien donar un nét albí al Floquet de Neu, que segurament se'l miraria amb la satisfacció de saber que ja no és l'únic que detesta el sol i ha d'entretenir un grupat de turistes avorrits. □